

Ústav pro dějiny umění filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

K diplomové práci Lenky Sýkorové Český divadelní plakát 1969-1989: vizuální sémiotika

Diplomantka zvolila pro svou práci hlavní téma vymezené časově, institučně a výtvarně zcela zřetelně: léta 1969-1989 (tedy období normalizace), Národní divadlo, resp. propagaci jeho dramaturgických kroků a výkonů v činohře, opeře a baletu, a výtvarné umělce, kteří se na vizuální a verbální propagaci první scény podstatně a s nezaměnitelnou zřetelností podíleli.

Čas takto uchopeného námětu charakterizuje autorka – jak jinak – jako prostor zúžený mocensky, a tedy samozřejmě také ideologicky. A zároveň nás rychle přivádí k paradoxu: v kontextu doby vskutku nepřilíš příznivé svobodné tvořivosti, existují – a to tak, jak mají, tedy jako zveřejňované, společensky přístupné a působící – práce, přesvědčivé uměleckou kvalitou a komunikační hodnotu. Práce nebanální, nepovrchní ve vztahu k tématům, o nichž pojednávají, nespolehající na klišé obsahová, řemeslná ani výtvarná, shora jistě žádoucí.

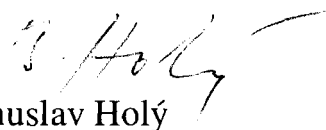
Lenka Sýkorová dokumentuje a reflektuje skutečnost zápasivého, agonického vztahu tvořivosti a doby, svobody myšlení a sdělujícího konání s časem v mnoha ohledech tísnivém a nízkém. A kromě jiného píše také o tom, že to ocenitelné a stále platné, ověřené a ověřované cenami a uznáními, není jen věcí úzce generační.

V názoru na to, zda *znaky a symboly* toho či onoho plakátu obsahovaly v kontextu doby vzniku další impulsy, jsem trochu střízlivější než autorka diplomové práce. Myslím, že to důležité byla interpretační nápaditost a její suverénní výtvarná forma, výrazné a tedy nepřehlédnutelné *sémantické gesto*, které dominuje výslednému sdělení a přetrvává sebeútesné vyhledávání narážek na aktuality, byť sebetíživější.

Cením si autorčiny rešeršní práce – soupisu plakátů vydaných Národním divadlem v letech 1969 – 1989, bibliografie a obrazové přílohy.

V rozpacích jsem nad letnými charakteristikami tiskových technik (knihtisk, ofset, serigrafie) – a také nad kolísavou úrovní jazykovou a občasnou nejasností formulací. Také jménům a příjmením a životopisným údajům mohla diplomantka věnovat větší pozornost.

Práci doporučuji k přijetí. Navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Bohuslav Holý

V Praze 12.září 2008